

Officiæ hujus fallaciæ tot modis fiunt, qvot confundi possunt *Accentus*, *Spiritus*, *Diphthongi*, *vocales longæ aut breves*, aut *aliae diversæ pronunciationes*. ut: τὸ λῦμα *sordes*. τὸ λῆμα *munus*, qvo aliquis corrumpitur, qvod dono & muneri datum accipitur. παράκλησις, οὐδὲν, *consolator*, παράκλησις *infamis proscriptus*. ὄντος, *bonos*. *pendere* & *pendere*. *ara* & *bara*. *leporis* & *leporis*. *levis* & *levis*. *exesus* & *exsesus*. *Excessa ligna à teredinibus*. *Ex se sus*, i. e. suâ naturâ, eine gebohrne Gau / de homine Epicuro & obseno. *Æquus* & *equus*. Hinc jocus:

Dixerat hic æquum, sed tulit alter equum

Historia hæc est: qvum Imp. Henricus Rützelpurg non procul à Bononiâ præteriret arcem qvandam propriam viri Nobilis, & qvæstio mota esset, an etiam arx ea Imperatoris esset, duo Jurisconsulti inter se certabant, qvorum alter defendebat, rectè dici: *Omnia esse Imperatoris, etiam proprias privatorum facultates*: Alter contra, unumq; facultatum propriarum Do-

G

mi-